

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvadriga Pietatis

Bebius, Philippus

Coloniae, 1616

Signa Divinae Gratiae In Homine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55113)

cognoscamus Dei gratiam non
 inesse? attigit hanc etiam partem
 Concionator.

POLYMATHESES.

Memini, etsi obscure. factum
 operæ pretium sit etiam in
 hoc genere quicquid occur-
 rerit exponere, nihil ut
 hac materia desideretur. Scilicet
 palmam in meta, non in car-
 ceribus figendā. Tu ergo lib-
 teua, si quando lapsus memo-
 riæ notabis.

SIGNA DIVINAE
 GRATIAE IN HO-
 MINE.

1. Primum est replicata memo-
 ria

peccatoris & iusti. 81

moria præteritorum annorū
culpas cum magno animi sen-
su deplorare, & concepto fir-
missimo emendationis propo-
sito eas vehementissime de-
testari.

2. Magnum quoque dat sui
specimen gratia in animo, si
quis magna cōstantia legi di-
uinæ sic parere decreuit, ut
nec ullius tormenti vi, aut me-
tu, nec mortis vitandæ causa,
velit vllum Dei præceptum
infringere; semperq; in hoc
proposito, susceptoque confi-
lio statuit permanere.

3. Emicat etiam foras, & sui
signum dat gratia in homine,
siquis multorum annorū spa-
tio cohibuerit ac contine-

D 5 rit

rit sese à peccato mortife-
nam rectè D. Gregorius, *Pe-*
catum unum, inquit, quod
pœnitentiam non deletur,
pondere citò trahit in aliud.

Ac quemadmodum ca-
uer aliquod quamprimò
foctorem solet emittere, qu-
expers esse animæ prodatur
sic anima peccato mort-
citò alterius peccati foctore
mortis argumentū edit. Vnde
colligitur, Contrariorum
gibus, si longo temporis
teruallo nullus in anima pe-
cati putor deprehenditur,
vitam gratiæ etiamnū ineff-
4. Siquis libris pijs legendis
sacrisq; concionibus audien-
dis, atque in vniuersum bon-

ope

operibus cum laudis magno-
pere delectetur, solideque
reficiatur.

5. Si quis ad rerum humana-
rum, omniumque mundi ille-
cebrarum contemptionem fre-
quentes sentiat impulsus.

6. Siquis ad coelestem pa-
triam identidem suspiret, &
in hoc exilio vel potius valle
lachrymarum se quasi vincu-
lis præpeditum diutius reti-
neri molestè ferat; cum rege
Dauid, dum ait, *Hei mihi quia
incolatus meus prolongatus est.*
& cum D. Paulo, dum cupit
dissolui & esse cum Christo;
exclamans interim, *O infelix
homo, quis me liberabit de cor-
pore mortis huius?*

D 6

Siquis

7. Siquis diuina Sacramenta
Confessionis, atque Eucharis-
tiæ pie frequentat, tanquam
fontes vberrimos cælestium
bonorum.
8. Siquis omnem iniuriam
ac contumeliam didicit silen-
tio ferre, vel potius beneficiis
superare, pariterque in omni
fortuna semper eodem vultu
atque æquabili animo sibi
constare.
9. Siquis omnem mundi lu-
xum abhorret, & ad sempiternam
anhelans gloriam, omnem
mundi excellentiam, omnes
honores, omnes principatus
nullo loco habet, immo citius
dixerim conculeat ac pro ni-
hilo ducit, vt se arctius Deo
suo

suo coniungat.

10. Eximium quoque gratiæ præsentis signum est, perpetuum quoddam orationis studium, ac perseverantia in exercitio pietatis.

1. Frequentibus Dei inspirationibus ad meliora inuitari; suamque voluntatem ad Dei nutum fingere & accommodare.

12. Vltimum diuinæ gratiæ indicium est (vt sim breuis) incendium quoddam amoris erga Deum in animo sentire, idemque propter Deum in proximum deriuare.

Habes signa Philomathes, quibus quadamtenas utcumque doceri de statu gratiæ ac

firmari possumus, qui cetero
 quin pendente vestigo imus
 & querimus per coniecturas
 num plura tibi occurrunt
 Festinanter siquidem dixi. Vt
 ij qui oppido, aut metæ accedunt,
 quam destinant, magis
 properant: sic ego in enumeratione mea.

PHILOMATHES.

Id ipsum mihi pro ea sane
 debuit gratissimum fuit. signa
 vero quibus distinctam gratiam
 virtutum gemmis animam
 cognosci posse demonstrasti, satis
 animi sententia recensuisti; &
 sufficere aliqua ratione possunt,
 ut inter spem metumque nimis
 pendentes ac incerti fluctuare
 & sinamus. O felices, ac beatos
 qui

qui hac in se, etsi nō omnia, certe aliqua ex parte deprehendunt. nam cum omnino aliquibus indicis opus sit, quibus velut anchoris navis anima firmetur in hoc mūdi pelago, quanta erit ista cōsolatio, posse vel omnia in se inquirendo reperire, vel certe precipua, ut certa cū fiducia ad aeterna salutis portum appellere queāt. nunc illud superest, quod mihi etiā auditu sane quā iucundū fuerit, num quid omnibū putes in hac nostra enarratione?

POLYMATHE S.

Nihil admodum. sed quæ dicta sunt hactenus qui mente secum reputet, quis non ingenti voluptate perfundatur, si quis aliquot in se salutis

sue

suæ argumenta rimari, atque
agnoscere valeat? merito hu-
iusmodi felices prædicabas,
cum habeant in sese omnes
numeros felicitatis. Porro
quo facilius huc pertinge-
mus, nihil conducibilius ar-
bitror duobus istis speculis,
quæ proposui peccatoribus
pariter ac iustis. hæc crebro
inspiciamus, & in altero qui-
dem peccati malitiam, in al-
tero gratiæ bonum inæstima-
bile contemplemur; sic finem
principio lubet iungere, & quã-
do vtriusque rei notitia iam
aliqua, Dei beneficio, parta
est, pergamus porro atque e-
nitamur in posterum utilita-
tem ex ea magnam capere.
Quanti

Quanti (ô magne Deus !) gra-
tiam illam æstimari par est,
cuius infimus gradus omne
aurū, omnes gemmas, omnia
quibus mundus pretiū tribuit
infinite trāscēdit? quid splēdi-
dius gratia, quid dignius, quid
fructuosius? semen veluti no-
bilissimū est, quod in anima
hominis iusti, tanquā in bo-
no solo sparsum facile com-
prehendit, & se explicat, fru-
ctusque meritorū lætissimos
producit. Omnis itaque ad-
hibēda est cura, omnibus ner-
vis contendendum, vt rectē
in mente custodiatur; nihilq;
tam potens sit in huius mūdi
periculis ac procellis, quod
eam nobis eripiat, sed vt flu-
uij quū

uij quidam per media maria
transire dicuntur, & serua-
suã vndam, suamque dulcedi-
nem; sic nos per tumultus ci-
cūfusus ad patriã tendamus
vt falsedinem nullam traha-
mus ex hoc pelago malori-
dulcedinemque diuinæ gra-
tiæ semper retineamus.

Ex altera vero parte Specu-
lum peccatorum docet nos
supra omne malum vehemen-
tissimè dictis, factis, cogitatis
fugere peccatum; quo pre-
tiosissimum gratiæ thesaurum
dissipamus, quo omnia iam
dicta peccatorum damna in-
currimus, quo nos in perpe-
tuæ damnationis barathrum
scientes, prudentesque præci-
pitamus.

pit
me
cer
fal
po
no
dit
ba
ca
ast
tar
fal
tiu
æ
qu
ve
ta
ui
ta
qu

pitamus. At quid est quod homo tantam sibi perniciem accerfere non veretur? quid nisi fallax voluptas, aut umbra potius voluptatis, fumus honorum, vilissimi lucelli cupiditas, aliquantulum terræ albæ, aut flauæ? O profundam cecitatem! ô iniustos rerum æstimatores, quorum mentes tantus stupor oppressit, ut res fallacissimas, aut rerum potius imagines, atque umbras æternis animarum, corporumque cruciatibus commutare velint? quis tam efferatus, quis tam agrestibus institutis vivit, aut contra naturæ studia tam vehementer obduruit, quid non dicam fidei, quam profite-

profitetur, sed rationi ac na-
 turæ suæ inimicissimum non
 iudicet? Quod autem Deus
 subinde poenas illas extre-
 mas differat, vt peccatoribus
 spatium sit emendandi qua
 deliquerint; hoc profecto in
 finitæ ipsius misericordiae, et
 benignitati adscribendum.
 Interim certissimo constat
 admissio peccato quamprimum
 deberi poenas sempiternas;
 durum quoque, atque infan-
 tum subitæ mortis genus in-
 stitissimè cælitus irrogari pos-
 se, atque adeo sæpenumero
 hæctenus irrogatum fuisse,
 imò etiã sæpe irrogari: quod
 meritò in se quisque refor-
 midet, qui repetitis idemti-
 dem

den
 ctar
 Au
 te a
 dig
 tim
 nos

Ad

peccatoris & iusti. 93

dem culpis Deum ad vindi-
ctam prouocare non desistit.
Auerte hoc summe Deus, auer-
te ab homine, pro quo mori
dignatus es. hoc esto vlti-
mum votum hoc suspirium
nostrum.

*Ad maiorem Dei gloriam, ac
Deipara Virginis Maria.*

C

Cont
tum
de
sig
Acce
bus
cen

Enal
H
So
Co
La
de
Ma

Apuc
A